

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av ikraftträdandebestämmelsen i lagen om ändring och temporär ändring av lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att lagen om ändring och temporär ändring av lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice ändras. Det föreslås att statliga anslag som anvisats för arbetslöshetsförmåner ska fortsätta att användas till att finansiera lönesubvention och startpeng som beviljas arbetslösa arbetssökande. Anslag för arbetslöshetsförmåner ska på motsvarande sätt som i dag även kunna anvisas statliga ämbetsverk eller inrättningar för lönekostnader som föranleds av att arbetslösa arbetssökande anställs. I lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice föreskrivs det att lönesubvention, anslag som anvisas statliga ämbetsverk eller inrättningar och startpeng ska finansieras med anslag för arbetslöshetsförmåner till ett belopp som motsvarar grunddagpenningen. Bestämmelsen gäller temporärt till slutet av 2018. Det föreslås att bestämmelsens giltighetstid förlängs fram till utgången av 2020, då landskapsreformen förväntas träda i kraft.

Propositionen syftar till att trygga tillräckliga anslag för lönesubvention och startpeng och att därigenom förbättra jämlikheten för arbetslösa arbetssökande.

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2019 och avses bli behandlad i samband med den.

Den föreslagna lagen avses träda i kraft den 1 januari 2019.

MOTIVERING

1 Nuläge och föreslagna ändringar

Lönesubvention och anvisande av anslag till statliga ämbetsverk eller inrättningar för lönekostnader som föranleds av att arbetslösa arbetssökande anställs

Lönesubvention är ett stöd som är avsett att främja sysselsättningen av arbetslösa arbetssökande och som arbets- och näringsbyrån kan bevilja arbetsgivaren för lönekostnader under de förutsättningar som anges i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice (916/2012). Syftet med lönesubventionerat arbete är att förbättra den arbetslösa arbetssökandens yrkeskompetens och sysselsättningsmöjligheter på den öppna arbetsmarknaden. Lönesubvention kan beviljas alla arbetsgivare, med undantag för statliga ämbetsverk eller inrättningar. Statliga ämbetsverk eller inrättningar kan i stället för lönesubvention anvisas anslag för lönekostnader som föranleds av att arbetslösa arbetssökande anställs.

För att lönesubvention ska beviljas eller för att statliga ämbetsverk eller inrättningar ska anvisas anslag för lönekostnader till följd av anställning av arbetslösa arbetssökande krävs det att arbets- och näringsbyrån bedömer att den arbetslösa arbetssökandens arbetslöshet beror på brister i yrkeskompetensen och att lönesubventionerat arbete kan förbättra hans eller hennes yrkeskompetens och sysselsättningsmöjligheter på den öppna arbetsmarknaden. Om den som anställs med lönesubvention har varit arbetslös kortare tid än 12 månader utan avbrott omedelbart före beviljandet av subventionen, krävs det för att lönesubvention ska beviljas dessutom att han eller hon sannolikt kommer att vara arbetslös längre än 12 månader om subventionen inte beviljas.

Beviljande av lönesubvention förutsätter inte brister i yrkeskompetensen om den som anställs med subventionen har fyllt 60 år och varit arbetslös utan avbrott i minst 12 månader omedelbart före beviljandet av subventionen. Brister i yrkeskompetensen beaktas inte heller om arbets- och näringsbyrån bedömer att personen har en skada eller sjukdom som väsentligt och permanent eller varaktigt minskar hans eller hennes produktivitet i de arbetsuppgifter som erbjuds.

För att lönesubvention ska beviljas och för att statliga ämbetsverk eller inrättningar ska anvisas anslag ska dessutom vissa villkor som gäller anställningsförhållandet och arbetsgivaren uppfyllas. Arbetsgivaren ska exempelvis förbinda sig att betala lön minst enligt det kollektivavtal som tillämpas på anställningsförhållandet eller, om det inte finns något tillämpligt kollektivavtal, sedvanlig och skälig lön för arbetet i fråga.

Lönesubventionen utgör en procentuell andel av lönekostnaderna för den person vars sysselsättning främjas med hjälp av subventionen. Lönesubventionens belopp är högst 30, 40 eller 50 procent av lönekostnaderna. Det procentuella maximibeloppet fastställs antingen utifrån längden på arbetslösheten eller minskningen av produktiviteten till följd av en skada eller sjukdom för den som anställs med subventionen. När lönesubventionen fastställs utifrån arbetslöshetens längd blir den maximala procentuella andelen större ju längre personen i fråga har varit arbetslös. När lönesubventionen fastställs utifrån en minskning av produktiviteten till följd av skada eller sjukdom är subventionens belopp högst 50 procent av lönekostnaderna. Utöver det procentuella maximibeloppet anges dessutom i statsbudgeten ett maximibelopp i euro som månatligen får betalas ut som lönesubvention. År 2018 är maximibeloppet 1 400 euro i månaden.

Även maximitiden för lönesubvention beror på längden på arbetslösheten för den som anställs med subventionen. Lönesubvention kan beviljas för högst 6 månader om den som anställs har varit arbetslös kortare tid än 12 månader. I övriga fall kan lönesubvention beviljas för högst 12 månader. När lönesubventionen fastställs utifrån en minskning av produktiviteten till följd av skada eller sjukdom kan subventionen dock beviljas för högst 24 månader i sänder.

Vissa undantag har fastställts för lönesubventionens belopp och maximitid. I fråga om en förening, en stiftelse eller ett registrerat religionssamfund som anställer en arbetslös arbetssökande i uppgifter som inte betraktas som näringsverksamhet och arbetssökanden har varit arbetslös i minst 24 månader under de 28 månaderna före beviljandet av lönesubventionen, är lönesubventionens belopp under högst 12 månader 100 procent av de lönekostnader som motsvarar högst 65 procents arbetstid av den ordinarie maximiarbetstiden i branschen. Beloppet på lönesubventionen får dock inte överskrida det maximibelopp som anges i statsbudgeten och som 2018 är 1 800 euro i månaden. För lönesubventioner på 100 procent anges i statsbudgeten dessutom maximiantalet personer som i genomsnitt årligen får sysselsättas med hjälp av subvention. År 2018 är det genomsnittliga antalet högst 3 000 personer.

En kommun har rätt att som lönesubvention få 50 procent av lönekostnaderna för den som anställts med subventionen i de fall kommunen sysselsätter en arbetslös arbetssökande på grundval av sysselsättnings skyldigheten enligt 11 kap. 1 § 3 mom. i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice. Lönesubvention för läroavtalsutbildning kan trots bestämmelserna om maximitid beviljas för hela utbildningstiden.

Maximitiden för lönesubvention är 24 månader i sänder om den som anställs med subventionen har fyllt 60 år och varit arbetslös utan avbrott i minst 12 månader omedelbart före beviljandet av lönesubventionen eller om en kommun, samkommun, förening eller stiftelse med hjälp av subventionen anställer en person i uppgifter som inte betraktas som näringsverksamhet för att planera och ordna arbetstillfällen och utbildningsplatser och annan sysselsättningsfrämjande service för arbetslösa. Då subvention i det fall som beskrivs ovan beviljas för mer än 12 månader är subventionens belopp för tiden efter de första 12 månaderna högst 30 procent av lönekostnaderna.

Till statliga ämbetsverk eller inrättningar kan lönekostnaderna för en arbetstagare betalas i sin helhet, dock högst det maximibelopp som anges i statsbudgeten. År 2018 är maximibeloppet enligt statsbudgeten 3 100 euro i månaden. I statsbudgeten anges det dessutom att statliga ämbetsverk eller inrättningar kan anvisas anslag för lönekostnader som föranleds av att arbetslösa arbetssökande anställs och att anslagens belopp får motsvara högst 500 årsverken 2018. I fråga om maximitiden tillämpas ovannämnda bestämmelser om maximitiden för lönesubvention.

Startpeng

Arbets- och näringsbyrån kan bevilja enskilda kunder som ska bli företagare startpeng. Startpeng kan beviljas såväl arbetslösa arbetssökande som andra enskilda kunder som ska inleda företagsverksamhet på heltid. Syftet med startpengen är att trygga försörjningen i det skede när företagsverksamhet på heltid startas och etableras. För att startpeng ska beviljas krävs det att den enskilda kunden har eller skaffar sig tillräckliga färdigheter för att klara av den planerade företagsverksamheten och att den planerade företagsverksamheten bedöms ha förutsättningar att bli en kontinuerligt lönsam verksamhet.

Maximitiden för startpeng är 12 månader och startpengen betalas för de dagar när den som får startpeng arbetar i sitt företag. Startpengen är lika stor som grunddagpenningen utan barnförhöjningar eller andra förhöjningar.

Finansiering av lönesubvention, anslag som anvisas statliga ämbetsverk eller inrättningar och startpeng

Sedan början av 2017 används statliga anslag för arbetslöshetsförmåner till att finansiera lönesubvention, startpeng som beviljas arbetslösa arbetssökande samt anslag som anvisas statliga ämbetsverk eller inrättningar för anställning av arbetslösa arbetssökande. Enligt 12 kap. 9 § i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice ska lönesubvention och anslag som anvisas statliga ämbetsverk och inrättningar för anställning av arbetslösa arbetssökande finansieras med anslag för arbetslöshetsförmåner till högst ett belopp som motsvarar grunddagpenningen. Den andel som finansieras med anslag för arbetslöshetsförmåner får dock uppgå till högst ett belopp som motsvarar grunddagpenningen för de utbetalningsdagar för arbetslöshetsförmån som ingår i en period som motsvarar subventionsperioden. Den andel som överstiger det belopp som motsvarar grunddagpenningen finansieras med sysselsättningsanslag, med vilket avses anslag som anvisats för främjande av sysselsättning och bekämpning av arbetslöshet under huvudtiteln för arbets- och näringsministeriets förvaltningsområde i statsbudgeten. Startpeng som beviljats arbetslösa arbetssökande finansieras med anslag för arbetslöshetsförmåner under hela stödperioden. Startpeng som beviljats andra än arbetslösa arbetssökande finansieras med sysselsättningsanslag.

Med sysselsättningsanslag avses moment 32.30.51 Offentlig arbetskrafts- och företagsservice (reservationsanslag 2 år) i statsbudgeten. Under momentet finns anslag som beviljats för nya beslut om lönesubvention och startpeng under innevarande budgetår samt obundna anslag och anslag som frigjorts genom ändringar i tidigare bundna anslag, vilka överförts från föregående år. Med sysselsättningsanslag finansieras även andra tjänster som erbjuds arbetslösa, såsom arbetskraftsutbildning och arbetsträning. Anslagen under momentet är inte öronmärkta för särskilda tjänster, varför de kan användas flexibelt för olika tjänster. Anslagen för arbetslöshetsförmåner har budgeterats under momenten 33.20.50 Statsandel till inkomstrelaterad dagpenning (förslagsanslag), 33.20.51 Statsandel till grunddagpenning (förslagsanslag) och 33.20.52 Statsandel till arbetsmarknadsstöd (förslagsanslag).

Vilket av momenten för anslag för arbetslöshetsförmåner som ska användas för finansieringen av lönesubvention, anslag som anvisas statliga ämbetsverk eller inrättningar och startpeng beror på det arbetslöshetsförmånsslag som den arbetslösa är berättigad till enligt arbets- och näringsbyråns kundinformationssystem vid den tidpunkt när beslutet fattas. År 2017 bands genom beslut om lönesubvention och startpeng anslag för uppskattningsvis cirka 290 miljoner euro, varav cirka 175 miljoner euro beräknas ha avsatts för anslag för arbetslöshetsförmåner och cirka 115 miljoner euro sysselsättningsanslag.

Den ovan avsedda finansieringsmodellen, där anslag för arbetslöshetsförmåner används till att finansiera stöden, är i kraft till slutet av 2018. Utan temporära bestämmelser skulle lönesubvention, anslag som anvisas statliga ämbetsverk eller inrättningar och startpeng i regel i sin helhet finansieras med sysselsättningsanslag.

En temporär ändring av finansieringsmodellen ansågs nödvändig eftersom finansiering av lönesubvention och startpeng enbart med sysselsättningsanslag inte ansågs kunna trygga en enhetlig behandling av arbetssökande eller möjligheterna att på bästa tänkbara sätt ordna service enligt servicebehovet. När lönesubvention och startpeng enbart finansierades med sysselsättningsanslag bands vanligen merparten av anslagen redan under början av året, varefter nya beslut om lönesubvention och startpeng inte längre kunde fattas. Till exempel hade 80–90 procent av de sysselsättningsanslag som var tillgängliga 2015 och 2016 redan bundits i maj–juni. Detta ledde till att färre nya stödbeslut fattades under den senare hälften av året än under årets första hälft. Arbetslösa arbetssökande eller arbets- och näringsbyrån kunde bli tvungna att vänta på anslag som frigjordes från bundna anslag, på tilläggsanslag i en eventuell tilläggs-

budget eller på anslag under följande år, vilket innebar att arbetslösheten förlängdes för vissa arbetssökande.

Arbetslöshet som drar ut på tiden minskar sannolikheten för att den arbetslösa ska anställas direkt på den öppna arbetsmarknaden. Av de arbetslöshetsperioder som upphörde 2017 upphörde till exempel drygt 40 procent av de perioder som varat i mindre än sex månader till följd av anställning på den öppna arbetsmarknaden medan bara cirka 27 procent av de perioder som varat i 12 – 24 månader upphörde av denna orsak.

De nya beslut om lönesubvention och startpeng som fattades 2017 var mer jämnt fördelade över året än under 2015 och 2016. År 2015 fattades uppskattningsvis cirka 30 procent av årets sysselsättningsbeslut under andra halvåret medan andelen var cirka 38 procent 2016 och cirka 49 procent 2017. Tidigare koncentrerades besluten till början av året medan de 2017 var relativt jämnt fördelade över hela året.

Den finansieringsmodell där lönesubvention och startpeng endast finansieras med sysselsättningsanslag innebär att de arbetssökande behandlas ojämnt när det gäller tillgången till service. Arbetssökande för vilka det inte behövs sysselsättningsanslag för att ordna service enligt deras servicebehov kan oftast anvisas service relativt snabbt. Sådan service är exempelvis arbetsprövning. Arbetssökande för vilka service enligt servicebehovet utgörs av lönesubventionerat arbete eller lönesubventionerad läroavtalsutbildning i form av rekryteringsstöd kan av anslagsrelaterade orsaker bli tvungna att vänta flera månader på att få tillgång till servicen. När anslag väl står till förfogande kan arbetsgivarens situation ha förändrats så att det inte längre är aktuellt med ett lönesubventionerat anställningsförhållande eller en lönesubventionerad läroavtalsutbildning. Den ovan beskrivna finansieringsmodellen kan också leda till att arbetssökande anvisas service som inte motsvarar deras servicebehov, men som kan ordnas utan sysselsättningsanslag. Service som inte motsvarar den arbetssökandes behov bidrar sällan till att personen i fråga sysselsätts, och dessutom kan det medföra att en arbetssökande vars sysselsättningsmöjligheter skulle ha förbättrats med hjälp av servicen åsidosätts och inte får tillgång till servicen.

Före reformen bedömde man att en övergång till den nya finansieringsmodellen skulle öka volymen för lönesubventionerat arbete med 7 000 årsverken och volymen för startpeng med cirka 750 årsverken. År 2016 var i genomsnitt cirka 18 700 personer i lönesubventionerat arbete medan antalet var cirka 19 300 personer 2017. Volymen för lönesubventionerat arbete ökade därmed endast med cirka 600 årsverken. Under innevarande år har i genomsnitt 20 700 personer varit i lönesubventionerat arbete under perioden januari–maj, vilket innebär att volymen har ökat något. I samband med införandet av den nya finansieringsmodellen har det förekommit vissa problem som gäller informationssystemen och arbetssätten, varför finansieringsmodellen inte har kunnat utnyttjas fullt ut i fråga om lönesubvention. Det faktum att antalet personer som sysselsatts med hjälp av lönesubventionerat arbete är klart mindre än förväntat kan delvis också bero på att den positiva ekonomiska utvecklingen har lett till att arbetsgivare har anställt arbetslösa arbetssökande utan lönesubvention.

Volymen för startpeng som beviljats har ökat något mer än förväntat. År 2016 fick i genomsnitt cirka 3 600 personer startpeng. År 2017 var antalet i genomsnitt cirka 4 400 personer och under januari–maj 2018 cirka 4 500 personer.

Övergången till den nya finansieringsmodellen har krävt stora ändringar i arbets- och näringsbyråernas kundinformationssystem (URA) samt när det gäller uppföljningen och administrationen av anslag. Det har tagit tid att ta till sig ändringarna och utveckla praxisen och anpassningen fortsatte under hela 2017. Det är i detta skede för tidigt att göra en utvärdering av finansieringsmodellen, varför det vore ändamålsenligt att förlänga modellens giltighetstid.

Avsikten är att överföra sysselsättningsanslagen och arbets- och näringsbyråernas uppgifter till landskapen i början av 2021. Att för två år göra en genomgripande förändring av finansieringsmodellen – dvs. att återgå till en finansieringsmodell där lönesubventionerat arbete och startpeng endast finansieras med sysselsättningsanslag – skulle innebära en onödig belastning av administrationen. Avsikten är att ersätta URA-systemet med ett nytt kundinformationssystem i samband med övergången till landskapsmodellen.

Under ramförhandlingarna beslutade regeringen den 13 april 2018 att de statliga anslag som anvisats för arbetslöshetsförmåner ska fortsätta att användas för finansiering av lönesubvention, för anslag till statliga ämbetsverk eller inrättningar för anställning av arbetslösa arbetssökande samt för startpeng fram till slutet av 2019. Samtidigt beslutade regeringen att arbetslöshetsförmåner ska fortsätta att användas för finansieringen även efter det att landskapsreformen har trätt i kraft. Eftersom propositioner som gäller landskapsreformen ännu inte har godkänts och det har föreslagits att ikraftträdandet av reformen ska senareläggas till 2021, föreslås det i denna proposition att den nuvarande finansieringsmodellen ska fortsätta att gälla till slutet av 2020. Avsikten är att utvärdera bestämmelserna om och finansieringen av lönesubvention och startpeng innan landskapsreformen träder i kraft. Som stöd för utvärderingen genomför statsrådet för närvarande en utredning om lönesubventionens effekter, och ett forskningsprojekt som är kopplat till genomförandet av forskningsplanen pågår.

2 Propositionens konsekvenser

I propositionen föreslås det att den nuvarande modellen för finansiering av lönesubvention, anslag som anvisas statliga ämbetsverk eller inrättningar och startpeng ska fortsätta att tillämpas. En fortsatt tillämpning innebär inte några ändringar av den praxis eller de informationssystem som tillämpas av arbets- och näringsbyråerna eller av närings-, trafik- och miljöcentralernas samt arbets- och näringsbyråernas utvecklings- och förvaltningscenter (UF-centret). Även administrationen av anslagen fortsätter på samma sätt som 2017 – 2018. En fortsatt tillämpning av finansieringsmodellen ger mer erfarenhet av hur väl den fungerar och vilken effekt den får. En fortsatt tillämpning av den finansieringsmodell som använts 2017 – 2018 underlättar dessutom förberedelserna inför landskapsreformen, eftersom det inte förutsätter några ändringar i informationssystemen eller den administrativa praxisen.

Vid övergången till finansieringsmodellen överfördes från arbets- och näringsministeriets moment 32.30.51 (Offentlig arbetskrafts- och företagsservice, reservationsanslag 2 år) till social- och hälsovårdsministeriets moment 33.20.52 (Statsandel till arbetsmarknadsstöd, förslagsanslag) 151,1 miljoner euro 2017 och 143 miljoner euro 2018. Samtidigt genomfördes en ändring som innebar att kostnadsersättning för frivilliga studier som stötts med arbetslöshetsförmån slopades. Man bedömde att ändringen på grund av betalningstiden i fråga om redan fattade beslut innebär successiva besparingar i utgifterna för arbetsmarknadsstöd 2017 – 2018, varför de anslag som överförs 2018 är mindre än de som överfördes 2017.

I planen för de offentliga finanserna för 2019 – 2022 har man beaktat en överföring på 143 miljoner euro från moment 32.30.51 (Offentlig arbetskrafts- och företagsservice, reservationsanslag 2 år) till moment 33.20.52 (Statsandel till arbetsmarknadsstöd, förslagsanslag). Det ovannämnda senaste rambeslutet utarbetades under antagandet att man övergår till landskapsmodellen i början av 2020 och att den nuvarande finansieringsmodellen inte ändras i landskapsmodellen. När landskapsmodellen börjar tillämpas görs det inte några ändringar i anslagen för arbetslöshetsförmåner, men sysselsättningsanslagen enligt rambeslutet överförs till landskapens allmänna finansiering. Om landskapen inleder sin verksamhet i början av 2021 bör detta beaktas i det nya rambeslutet.

En fortsatt användning av anslagen för arbetslöshetsförmåner säkerställer tillräckliga anslag för lönesubvention och startpeng för arbetslösa arbetssökande, eftersom ett belopp som minst motsvarar grunddagpenningen alltid finns till förfogande. Detta förbättrar de arbetssökandes möjligheter att få service som motsvarar deras servicebehov och främjar därmed jämlikheten för arbetslösa arbetssökande.

3 Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid arbets- och näringsministeriet. Skriftliga yttranden har begärts av finansministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, närings-, trafik- och miljöcentralerna, arbets- och näringsbyråerna, närings-, trafik- och miljöcentralernas samt arbets- och näringsbyråernas utvecklings- och förvaltningscenter, Arbetslöshetsförsäkringsfonden, Tjänstemannacentralorganisationen STTK rf, Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC rf, Akava ry, Finlands näringsliv rf, kommunala arbetsmarknadsverket, Företagarna i Finland rf och Finlands Kommunförbund rf.

Remisstiden var den 2 juli – 17 augusti 2018.

Ändringen av finansieringen av lönesubvention och startpeng ansågs allmänt värd att understödjas. Finlands näringsliv rf ansåg emellertid att lönesubvention och startpeng i fortsättningen endast bör finansieras i enlighet med den permanenta lagen med anslag som avsatts för detta ändamål i budgeten. Alla arbets- och näringsbyråer samt närings-, trafik- och miljöcentraler som lämnat ett yttrande och närings-, trafik- och miljöcentralernas samt arbets- och näringsbyråernas utvecklingscenter (UF-centret) framhöll att finansieringsmodellen möjliggör en mer jämlik behandling av kunderna i och med att beviljandet av lönesubvention eller startpeng inte längre är beroende av om det finns tillräckliga anslag. Dessutom konstaterade de att förfarandet säkerställer att tillgången till anslag är mer jämt fördelad över hela året. UF-centret konstaterade också att en förlängning av finansieringsmodellen med två år innebär att informationssystemen inte orsakar några merkostnader eftersom man inte behöver återställa tidigare funktioner. Finansministeriet ansåg dessutom att det inte är värt att på nytt ändra administrationsuppgifterna innan tillväxttjänsterna överförs till landskapen i samband med landskapsreformen.

4 Samband med andra propositioner

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2019 och avses bli behandlad i samband med den.

5 Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2019.

6 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

Propositionen hänför sig till den skyldighet att främja sysselsättningen som ålagts det allmänna i grundlagen. Enligt 18 § 1 mom. i grundlagen har var och en rätt att skaffa sig sin försörjning genom arbete, yrke eller näring som han eller hon valt fritt. Det allmänna ska sörja för skyddet av arbetskraften. Enligt 18 § 2 mom. ska det allmänna främja sysselsättningen och verka för att alla tillförsäkras rätt till arbete.

Genom att fortsätta tillämpa finansieringsmodellen för lönesubvention, anslag till statliga ämbetsverk eller inrättningar för anställning av arbetslösa arbetssökande och startpeng strävar man efter att trygga en flexibel finansiering så att det oberoende av anslagssituationen blir

RP 131/2018 rd

möjligt för arbetssökande att oavsett tidpunkt och region få service enligt sitt individuella servicebehov. En förlängning av finansieringsmodellen ligger i linje med den skyldighet att främja sysselsättningen som föreskrivs för det allmänna.

Regeringen anser att propositionen inte medför några förändringar som innebär att den inte kan behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

Lagförslag

Lag

om ändring av ikraftträdandebestämmelsen i lagen om ändring och temporär ändring av lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 1 mom. i ikraftträdandebestämmelsen i lagen om ändring och temporär ändring av lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice (1456/2016) som följer:

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2017. Lagens 4 kap. 5 och 12 §, 9 kap. 1 § 1 mom. 6 punkt samt 10 kap. 1 § 1 mom. gäller till och med den 31 december 2018. Lagens 12 kap. 9 § gäller till och med den 31 december 2020.

Denna lag träder i kraft den 20 . _____

Helsingfors den 14 september 2018

Statsminister

Juha Sipilä

Arbetsminister Jari Lindström

*Bilaga
Parallelltext*

Lag

om ändring av ikraftträdandebestämmelsen i lagen om ändring och temporär ändring av lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 1 mom. i ikraftträdandebestämmelsen i lagen om ändring och temporär ändring av lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice (1456/2016) som följer:

Gällande lydelse

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2017. Lagens 4 kap. 5 och 12 §, 9 kap. 1 § 1 mom. 6 punkt, 10 kap. 1 § 1 mom. *samt 12 kap. 9 §* gäller till och med den 31 december 2018.

Föreslagen lydelse

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2017. Lagens 4 kap. 5 och 12 §, 9 kap. 1 § 1 mom. 6 punkt *samt* 10 kap. 1 § 1 mom. gäller till och med den 31 december 2018. *Lagens 12 kap. 9 § gäller till och med den 31 december 2020.*

Denna lag träder i kraft den 20 .
